

عنوان مقاله:

نقش «شناخت و درک حقیقت» در «سلامت معنوی» به روایت فروم و مولوی

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 12، شماره 47 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

محمد عبدالرحیمی - دکترای الهیات- عرفان اسلامی، استادیار دانشگاه علوم انتظامی امین

خلاصه مقاله:

سلامت معنوی، سلامت ساحت معنوی انسان است و شامل همه مراتب غیر مادی او (ذهن و عقل و قلب...) می‌شود. بررسی آثار مولانا و فروم نشان می‌دهد که آنان «شناخت و درک حقیقت» را یکی از عوامل اصلی ایجاد سلامت در ساحت معنوی انسان دانسته‌اند و این موضوع در آموزه های آنان نقش محوری دارد. به‌رغم فاصله زمانی و مکانی و اختلاف فرهنگ‌ها و تفاوت رویکردها، اشتراکات فراوانی را می‌توان در کلام ایشان مشاهده کرد، که این مطلب حاکی از قرابت اندیشه‌های فروم و عرفان مولوی در این مورد است. هر دو اندیشمند به حقیقتی در خود و جهان پیرامون قایل هستند و انسان را نیز مستعد و قادر به شناخت و وصول به آن حقیقت می‌دانند؛ هیچ‌کدام به شناخت نظری اکتفا نمی‌کنند لذا هر دو به «عمل به حق» و به اصول اخلاقی و رعایت ارزش‌ها و الزامات- برای وصول به مراتب بالاتری از ادراک حق تاکید دارند. هر دو آثاری برای «درک حقیقت» قایل شده‌اند که آن آثار از ملازمات اصلی سلامت ساحت معنوی انسان محسوب می‌شود؛ با اینکه مولانا به موضوع انسان و سلامتی او در افقی وسیع‌تر می‌نگرد و موضوعات و جزئیات بیشتری را مطرح می‌کند ولیکن در مجموع می‌توان گفت که در دیدگاه فروم و مولوی «شناخت و درک حقیقت» نیاز اصیل انسان برای سالم شدن و سالم ماندن مراتب معنوی است به طوری که بدون آن آدمی گرفتار بیماری های معنوی می‌گردد.

کلمات کلیدی:

شناخت، حقیقت، انسان، سلامت معنوی، فروم، مولوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311604>

